

ಕರಾವಳಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಲಾಕೃತಿ

ಮಂಗಳೂರು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಹುಲಿವೇಷಧಾರಿಗಳ ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಯ ಕಲಾಕೃತಿ ಮನಸೆಯಿತ್ತದೆ. ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ, ನವರಾತ್ರಿ, ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬಗಳ ಸಮಯ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜುಂಭಿಸುವ ಹುಲಿ ವೇಷಧಾರಿಗಳ ಕಣಿಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿದೆ.

ಉದ್ಯೋಗಿನಿಮಿತ್ತ ಪರವಾರಲ್ಲಿ ನೇಲಿಸಿರುವ ಕರಾವಳಿ ಮಂಗಿಗೆ, ತವರ ಮಣ್ಣ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತು ಲೇ ಮರಿತ ತನ್ನಾರಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸೇಗಡನ್ನು ನೆನಿಷಿಸಿ ವೃಳಿಕಿರಣಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೋಮಾಂಚನದೊಂದಿಗೆ ಸನಿಹ ಸಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅವಿಭಿಜಿತ ದ್ವೀಪಕಣಕ್ಕುಡರೆ ಪರಂಪರೆ, ಕಸುಬು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಾರಿವ ಇತರ ಜೆಪ್ಪೆಟಿಕೆ/ಸಾಧನಗಳಾದ ಕಂಬಳ, ಯಕ್ಕಾಗಾನ, ಮತ್ತೊಂದ್ದುಮು, ಕುಪ್ಪುಟ ಕಡನ, ಭೂತದ್ವೈವದ ಕೋಲ, ದೋಳಿಗಾರಿಕೆ, ಭಕ್ತ ಅಳೆಯುವ ಸಾಧನ, ದೋಲು, ಕಳಜ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವ ಲೋಹದ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಗೊಳಿದ ಮೇಲ್ಮೈನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯರಲ್ಲಿ ಧನ್ಯತೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಉರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಗಮಿಸುವ ಅಪರಿಚಿತ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಕಸುಬು, ಮನರಂಜನೆಗಳ ಪರಿಚಯ ನೀಡಿ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಿಸುವುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥಕದ ವಿಶೇಷತೆ!

—ರಘುನಾಥ ಶೆಟ್ಟಿ ರೆಂಚಾಳ್, ಮುಂಬಯಿ

ಕಪ್ಪು ಮಣಿನ ಮೂಲ ಶಿಲೆ

ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊಳೆ ಹೊಳೆ ತೆಗೆಯುವ ವೇಳೆ ಕಪ್ಪು ಮಣಿನ ಮೂಲ ಶಿಲೆ ಕಾಣಲು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಇದು ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಗೆ ಹೆಸರಾದ ಕಪ್ಪು ಮಣಿನ ಮೂಲ ಬಾಸ್ತ್ವ ಶಿಲೆ. ಜ್ಞಾಲಾಮುಖಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಈ ಶಿಲೆಯು, ಕಡು ಕಪ್ಪು ಬಣಿ ಅಥವಾ ಬೂದು ಬಣಿದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ‘ಜ್ಞಾಲಾರಾಸ ತಣೆದ ಬಳಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದೇ ಈ ಶಿಲೆ’ ಎಂಬುದು ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾತ್ರ.

ಕಪ್ಪು ಮಣಿನ ಮೂಲ ಶಿಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಮರ್ಸ್, ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಂಶನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಿಲೆಯು ಕಪ್ಪು ಅಥವಾ ಬೂದು ಬಣಿದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಶಿಲೆ ಸುಣಿದ ಅಂಶವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಿಲೆಗಳ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ ವಿಶ್ವ ಅನುಭವ ನೀಡಿತು. ಕೆರೆಯ ಹೊಳೆ ಫಲವತ್ತಿಗ್ರಿಧ್ರು, ದೀತರು ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ. ಜೆಸಿಬಿ ಮೂಲಕ ಹೊಳೆ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಮೂಲ ಶಿಲೆಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು.

—ಅರುಣ್ ಕೆಲ್ಲಾರು

ಆನೆ ಬಂತೋಂದಾನೆ...

ವೇಷಗಳ ಹಬ್ಬ ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಹಿಂಂ ಮುಂತಾದ ಭಾವೇಷಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂಕು ಕೆವಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರ್ಕಾಳದ ಭೂತ ನರಣ ಕಲಾಪಿದ ದಿನೇಶರ ಆನೆ ವೇಷ ಹೊಸತನದಿಂದ ಖುಷಿಕೊಟ್ಟಿತು. ‘ಮುಂದೆ ಬಾ, ಹಿಂದೆ ಹೋಗು, ಮಂದೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸು, ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸು’ ಎಬಿ ಮಾವುತನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಣ ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಈ ಸಲಗವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ‘ಈ ವೇಷ ನೋಡಬೇಡ ಅಮೃತ್ಯು, ನೀ ಮೋನ ಹೋಗದಿರು ದಮೃತ್ಯು’ ಎಂಬ ಹಾದು ನೆನಿಷಿಗೆ ಬಂತು.

—ವೇಣುಗೋವಾಲ ಶರ್ಮಾ, ಗುರುವಾಯನಕೆರೆ

ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ 1218ರ ರೇಖಾಚಿತ್ರ

ಶಿವಮೌರ್ದಿ ಸಾಗರ ಸಮೀಪ (8 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದ) ನಾಡಕಲಸಿ ರಾಮೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಕಾಚುನ ದೇಗುಲಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ. 1218ರಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ದೇವಾಲಯದ ಮುಖ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿನ ಯಾಂತ್ರಿಕ್ಯತ ಪಾಲೀಶ್ ಮಾಡಿದಂತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಂಭಗಳ ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೇಖಾ ಚಿಕ್ಕಿಗಳು ರಚಿತಗೊಂಡಿವೆ. 4-5 ಅಂಗುಲ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ದೇವರ, ಯಕ್ಕಾರ, ಮಹಿಳೆಯರ, ಮೃಗ-ಪಟ್ಟಿಗಳ ಚಿಕ್ಕಿಗಳಿವೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಂಗೀತ ಉಪಕರಣ ನುಡಿಸುವಲ್ಲಿ, ಬೆಂಟಿ, ಯುದ್ಧ, ಕೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಶಸ್ವ ನಾಧಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬುದರ ಸಾಕ್ಷಿಯಿತ್ತೆ ಕಂಬದಲ್ಲಿನ ಕುಸುರಿ ಚಿಕ್ಕಿಗಳು.

—ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗೋಪಿಲೆ, ಕರೆಗಳ್

